

'Artsen beschermen hun collega's te veel'

Nadat psychiater Walter Vandereycken openlijk getuigde over zijn seksuele relaties met enkele van zijn patiënten, klomk binnen en buiten de sector de schreeuw om een meldingsplicht voor zorgverleners. Sp.a-kamerlid Renaat Landuyt pleit daar al langer voor. "Artsen zijn geen gewone burgers. Ze hebben een grote verantwoordelijkheid en beseffen dat te weinig."

Ook Prof. Geert Dom, voorzitter van de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie, vroeg meteen om een meldingsplicht, naar het voorbeeld van Nederland dat die plicht in 2005 in de wet verankerde. "Elk geval van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen hulpverlener en cliënt moet er gemeld worden", verklaarde hij.

Voor Vlaams minister van welzijn Jo Vandeuren volstaat de recent gewijzigde wetgeving. Die laat zorgverleners toe om hun beroepsgeheim te schenden wanneer ze een geval van misbruik vernemen. Omdat ze verplicht zijn om hulp te verlenen aan personen in nood, kunnen ze niet anders dan het vervolgens melden binnen hun instelling, of indien nodig aan het parket. De instellingen moeten daarvoor zelf regels en procedures afspreken. Bij de zorginstellingen onder Vlaamse bevoegdheid, zoals bijvoorbeeld Kind en Gezin, gebeurde dat al. Bij de ziekenhuizen, onder federale bevoegdheid, wordt eraan gewerkt.

Justitiespecialist Renaat Landuyt (sp. a) wil nog een stap verdergaan. "Wij zijn vragende partij voor een nog duidelijker wetgeving, met een onmiddellijke meldingsplicht bij het parket. Bij een melding aan het parket hoeven we niet meteen uit te rukken met de grote middelen. Een goede samenwerking met de instellingen is de bedoeling."

De recente wetwijziging is al een stap in de goede richting, vindt Landuyt. "Maar artsen hebben er nog te weinig besef van. Ze moeten wel oppassen dat ze met die nieuwe wet hun eigen verantwoordelijkheid niet onderschatten. De dokter is geen gewone burger."

De Orde moet hier overigens veel beter over communiceren, gaat Landuyt verder. "Veel reacties getuigen nu van een nog te groot wantrouwen van de beroepsgroep tegenover het parket. De reflex om een collega te beschermen is groter dan om het voor een aanklager op te nemen. Daar spelen logische, begrijpelijke processen. Maar die processen moet je doorbreken."

Blz. 2: Analyse

© Artsenkrant

